

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIV. Qui se existimat stre, videat, ne cadat. 1. Cor. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

peccati, aut malum leviculum. Hoc nimicum est proterere pedibus DEI Filium.

3. Considera, tribus ex capitibus nos præcipue obligatos DEI Filio, nempe quia carnem sumpli pro nobis, quia mortuus est pro nobis, quia in celum ascendens quamprimum Spiritum sanctum nobis misit. Christianus, dum peccat, ingratum se prestat omnibus his tribus summis beneficijs;

XIV.

Qui se existimat stare, videat, ne cadat. I. Cor. 10.

1. Considera, non dici, *Qui stat, videat, ne cadat, sed, Qui se existimat stare.* quis enim ita revera stat, ut non vacillet? Tu forsitan credis te in conditione & statu tuo jam esse secum? sed O quantum fallis te ipsum! Recordare Luciferi, qui etiam de celo cecidit. Recordare Samsonis, Salomonis, Davidis, nec existimes hos casustancum esse incipientium, seu tyronum in via Domini, sunt etiam perfectorum. Unde Ecclesiasticus ait: *Servat timorem Domini, & in illo veterasce.* Nam sanctus hic timor non tantum habendus est in juventute, sed ad extremam senectutem retinendus etiam ab iis, qui nunquam in juventute ceciderunt. Omnes æqualiter stare oportet pavidos, Pœnitentes quidem, quia ceciderunt, innocentes vero, ne porro cadant. Nam Apostolus æqualiter omnibus loquitur: *Qui se existimat stare, videat, ne cadat.*

2. Considera eum dicere, ut quisque Videat, unde oportet tibi ipsi invigilare, & modo quodam peculiari-

ingratum Incarnationi, & ideo dicitur: *qui Filium DEI concutaverit.* Ingratum Passionis, & ideo dicitur: *qui sanguinem testamenti pollutum, hoc est, coram unum duxerit, in quo sanctificatus est.* Ingratum dono Spiritus Sancti: & ideo dicitur: *qui spiritu gratia, id est, gratis dato contumeliam fecerit.* Hoc igitur est, quod aggravat culpan Christiani, videlicet esse ingratum.

XIV.

Qui se existimat stare, videat, ne cadat. I. Cor. 10.

circumspicere tantisper, ubi majus esse possit periculum. Octo potissimum res sunt, quæ disponunt ad lapsum. Quatuor internæ, & totidem externæ, quas omnes noſſe debes, ut evites. Internæ sunt 1. oculorum defectus, qualis est in cæcis, qui non bene discernunt viam: *si cecus ecce Ec. Mat. 15.* Et talis est in multis negligencia discendi, quid agere oporteat. 2. Virium imbecillitas, qualis inest feminis, decrepitis, pueris: *Ipsi infirmati sunt, & ceciderunt. Ps. 26. 2.* & talis est timiditas in agendo. 3. Molis gravitas, quæ pondere suo semper tendit deorsum, ut in his, qui vasto sunt corpore. *Qui altam fecit dominum suam, quartuſ ruinam.* Prov. 17. 16. Et tale est, superfluum carnis alimentum.

4. Prædens securitas, qualenq; habent precipites, qui etiam in vijs planis concidunt: *Qui confidit in divitias suis, corrut.* Prov. 11. 28. Et talis est præsumptio de proprijs viribus. Externæ sunt. 1. Via lubricitas, ut in luto, ubi facile fallit vestigium. *Via eorum*

ETC

erit quasi lubricum, Jer. 23. 12. Et talis est exigua sensuum custodia. 2. Varietas offendiculorum, obstaculorum, laqueorum, qualis avibus accidit, quae in retia incidentur: *Ipsi obligati sunt, & occiderunt.* Ps. 19. 9. Et talia sunt occasionum pericula. 3. Impellentium multitudo, ut in his, qui undā populi rapti *Impellentur & corrueant.* Jer. 23. 12. 4. Nimitum onus, quod humeris incumbat, unde si cadas, ægrè resurges, ut videre est in onerarijs jumentis: *Gravabit eam iniustas sua, & corrueat, & non adiiciet, ut resurgat.* Is. 24. 20. Tale est peccatum non retractatum, quod pondere suo trahit in aliud, augētque semper difficultatem surgendi. Nunc vide, quot sint pericula cadendi, inter quæ non sine horrore semper vivimus.

3. Considera, si deinceps cadere nolis, necessarium omnino esse, ut his

X V.

Si præstes anima tua concupiscentias ejus, faciet te in gaudium inimicis tuis. Eccl. 18. 31.

1. Considera inimicos tuos, qui sunt mali dæmones, nullâ re gaudere magis, quam si videant te facile obsecundare animam tuam, hoc est, voluntati tuam. Sciunt hanc esse equum illum effrenem, qui paulatim te ad precipitiat deferet, & ideo triumphant, cum vident, te haud gravatè laxare frena. Necesse est igitur, ut assuecas abnegare voluntatem tuam in rebus etiam licitis, alias à licitis facile ad illicita transfibis.

2. Considera hanc voluntatis abnegationem finē ullâ exceptione tibi

impositam. Jejunio certa sunt statuta tempora, corporis castigationi & contemplationi sua definita sunt tempora, sed abnegationi propria voluntatis omne debetur tempus, ut nullum est tempus, quo equus, præserbit indomitus, non indiget freno.

3. Considera, non ideo te constringandum, quasi res sit summè ardua. Imò verò quotidie tibi levior accidet. Ab ipso equo sume exemplum. Durum est illi obluctari, illum gubernare atque ditigere, postquam diu libertati sua permisus est: *Equus indomitus evadet*